

آه از خون ناحیه صده آه | امید ی طهرانی
علی الصباغ که ساقی رهد شراب طهرانی | امید ی طهرانی اوامر
بنوسه و بارک مداران رتبا لفقور | دینیزده لایا با لیکه والد

زاهد به کعبه رود با بیره دینیت | هادی شیانی
خونم می رود اما ره مقصود نه اینست | ظاهر بیره قاری شی

درم دکنی حکیمه بیامرز و میوک
صد واقعه در کعبه بیامرز و میوک

شرمند و شوم اگر بیبری محاسن
ای اگر مگر صید بیامرز و میوک

دل خون شد و شرط جانگدانی اینست
در حضرت او کعبه بانی اینست

با اینهمه هم هیچ نمی یارم گفت
شاید که ترا بنده نوانی اینست

کمال از کعبه رفتی بر در بار
کفارت افزیده مردان رفتی

ممالی الا ان لیسعه
و مالی الا فذهب الحوه فذهب

اگر چه بر هم عالم مرا خداوندیست
ولی بزد خدا بیست ام پرستاریست

رویدای عاشقان همه با قبایل ابد ملکه
روان باشد همچون م بسوی برج سعودی مولانا نکر

مبارک بادنان ایبه ره بتوفیه امان
باز شدی بهر جای بهر دشتی که سعودی

فضل تو و ابه با ده برتبه با هم
مانند بندیت ویتی با هم

حال تو چشم خون و بان ماند
با فاست همیشه نوز و متی با هم

استعجاب است که نیم ساری
در با برانه خدای خود ازادی

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No RTB-329-1

کمال ایبه
اصغراف
خلاصه الحافی

کمال کنه

کمال ایبه

اصغراف

خلاصه الحافی

کمال کنه

کمال ایبه

اصغراف

خلاصه الحافی

کمال کنه

کمال ایبه

اصغراف

خلاصه الحافی

کمال کنه

صمد و عشق حقیقه
منتقحات

الا لكل عبده الوجه اشتهاه
ولا نظير لمن اهواه الا هو
امير غلام علي انوار الهدى

نقل فؤادك حبيبتك صمد الهوى { ابو تمام الرشتي .
ما الحبيب الا لا حبيب الا اول .

خوب اولان البته كند بده كوستانيا | باقى
كوز للك قابل اخفا و كدر . لا

يا قوم اذنى بعضى الحى عاشقة | بشار ابيهم بود كدر
الاذن تصفه قبل العيد احبانا | احمى اوى . قرياح
التنه تيريد مجبورم | ديانه بود .

واحن منك لم تر قط عيني | همان به تانيت ك حشرت
واجل منك لم تمل النساء | محمد حقه ك قطعه
خلقت بتراً من كل عيب | مدجه سير .
لانك قد خلقت كما تشاء

حسبهم هم انك كنت و هيتهم بگريه
در عشق تو بى جسم هم بايد زيرت
از صدها ترى نه ماند ابيم عشق از حيت
ميوه صده هم عشق تو شدم عاشق كيت

فصل 14 ابو سعيد
نیشابورى
Abou Saïd
le mystique

فازى بدم شهادت اندر نك و پوت
غافل كه شهادت عشق فاضل از دست
در روز قيامت ابيم بدان كى ماند
بايه كشته و كشت و آن كشته در دست

ساز طرب عشق كه دانند كه چه سازاست / فخر الابه عراقى
كن ز همه اونه فلك اندر تان و تازاست / همدان

زهى شربت زهى لذت زهى شوقه / محمود سيندى
زهى دولت زهى جبروت زهى زهره / از بابا باغ تليد .

کیلانده قاضیه	دارد دل همه ز رفتنی نیست
انجیره اولان	و همه درود که گفتنی نیست
بجای کیلانیکله	بگذشت باره و افشاد دل
	ایده غنچه مگر شکفتنی نیست

گفتنی که بگو شکل نمود تا بکنا بح
گفته نتوانم یکی مکلم اینست

جام و سبب شکسته ام ای مرگ مهلتی!
تا نوچه که کرده ام آن نیز بکنم
بر غم همه تویی با دشمنانم بار و همه مابو
وفاداری تو هم اما تو با اختیار و همه مابو.

أرْبُ يَوْمٍ تُعْلِيَانُ بِرَأْسِهِ
لَقَدْ دَلَّ مِنْ بَالَتٍ عَلَيْهِ الثَّعَالِبُ

براعرابی

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No RTB.329-3

ایده شور بیه که در جهان افتاد است
 خلود از هیچ سو و زبان افتاد است
 به زبان نبود که ما کناری بگردیم
 ای دای بر آنکه در میان افتاد است

بابا افضل
 در جواب نصیر
 طوسیک زبانی
 زمانه موافقه
 و عالم معافند

بجو رفت و ناهیز شد
 فلک گفت خندان که او نیز شد
 نصیرا جیبی خواب حقیق
 سوبیخند

بیش صاحب نظران ملک سلیمان با دانست
 بلکه آفت سلیمان که از ملک آزاد است
 نازک و نیا لوه حقیق

هیوری بطور همت ارنی ملک و بگذر
 که نیز زواید تنها بجواب لود ترفی
 رضی الدینم ختاب نیشابوری
 مقام رؤیت ده ذکر اول

در دل ز فراغ خستگی دارم
 در کار ز جرم بختگی دارم
 با ایده هم علم فو نیز بجان وفا
 مشکه که جنایه شکستگی دارم

شیخ محمد عبدالدین جوینی
 نگار

TDV İSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No RTB-329-4

زهر بدی که فوکوی که از چندانم
 مراند اند از انکون کسی که صدمه دادم
 در انتظار بدم در زمان زید بترم
 خدای داند و بی انتظار و نیز دادم
 بیک صغیره مرا هفتای شیطان بود
 بصد کیره کنون هفتای نیشابونم

همه او انت زبان شمس الدین
 محمد سوزنی سر قندی نکر
 کنده حقیق اعتراف تیر
 به بهیچ فنا اوم او طوم
 فقط عالم افکار و اجرا
 ایندیکم رول اجمود صول
 بیت موافقه دو شکر

بدوستی تو خصم عالمی بامه
 هزار دینی و بیک دوست فکل افتاد است
 حکیم شفا نیکند

از صند عز اگر چه ناکه رفتم
 حمد الله که نیک آ که رفتم
 رفتند و شدند و نیز خواهند شدن
 همه نیز تو کلت علی الله رفتم

نصیر الدین عبد الحمید شیرازی
 وزیران ایدی . قتل او کردند
 اول سوبیخند

سوره ب حال بر شایخی بر آورده طهره ایتم
 بواسری برده کل ملک و له سلطه اولاد در صورت
 عزیزین صبر و صلت سوزنی فرقت نه در میان
 انی تنها نشبه کلید احزان اولاد در صورت

شیخ زین
 در بیکشود

هر که در دنیا ~~...~~ خایه بتو آسانی ما
بهر جمعیت دلهاست بریشانی ما
الهی ترا زید باید یادش
که هر یادش را تو بپوشته و پناهی

ایلم اولکدر .

یا در شاهانک الوهیت مستند
اولدین حقنه خوشه ادا در .
قنای زاده ده کی قطعه ده
بورای قیدایر طای .

ان البلاد مؤکل بالمنطقه | انظر قاضی اولان خوابه عبداه افندیگر

عنانه چشم کر بان الدی دسته اختیار عدون
صدا و یون با کا سدر راه اولاند ر هکذا عدون
یا دستا ویز مختلفه کلیر با تحفه و غنمه
او صاندیم حاصلی احد شده لیل و نهار یون

آنتی می بینم ای باران ز دور | میرزا صادقه .
گرم می آید چشم غفل طور .

خندان روزگار بی خردان
کز خرابی عقل آند اند
عقل و غم را هم کذاشته اند
در حماقت هیهت و نشاندند
هر کجا عقل هسته شاد نیست
عقل و غم هر دو تو امان زانند

مسرور ایبه چینیگر .
ضیا یا شانک قطعه سی همان بند
سجده سی کبیره .
بار به نه اکبیردی در بای چنگدن
بیجانیه حیاتیه ز هراب طولم بوی
ازاره سر قاروم آسینه دور خندان
دنیایه کاسیم با عقلم اولم بوی .

خندان ز فزانه در ز بانم که میری
خندان ز فحمت بسوخته جانم که میری
خندان بگرینت وید کانه که میری
کفتی که چگونه جانم که میری

او به جبار سرباب الدیم
ترندی .

دو شبته ز کوی می فروشان
بیجانیه می بز هر دم
و آنگون ز خمار سر گرانم
ز دارم و در در که خنیرم

شاه اگر هندی
فیضی ندر افندیسی و مددی

اخلاق و قیام و ادب

مرا پیروانند هر شد شتاب
 دو اندر ز فرمود و کشتی بر آب
 یکی آن که در نفس خود پیوسته
 دیگری آن که در غلغله بر پیوسته

زمانه بندی از ادب و ادب را
 زمانه را چون گوینگی هم بند است
 بر روز نیک کسان گفته ختم خود ز ناله
 بسا که به روز تو از روز منداست

ما عادت خود بر آنه جوئی نکنیم
 جز راستروی و نیکوئی نکنیم
 با هر که بجای ما بد را کرده است
 کرد دست دهد بجز نیکوئی نکنیم

او قانکی ایلیم اضاعت
 نادان ایلیم ابقه عقد صحبت
 عرفانه بولسون انتساب
 بلی قدر نی قابل خطاب
 اوله که او مقول به ملاق
 با عجب کلمه اتفاتی
 پیدا ایلیم ب اینم نقل اتعاب
 صدودید قضا در اول باب

از که مدار هیچ در رهروی
 که کبر بجای ز سید است کسی
 هیون زلف بنان شکستگی خادت که
 تا عید کن هزار دل در نفسی

سعدی در شتاب و نه
مقصود شهسود در

اروکی نکر . مطلقا
غبطه به شراکبه اوله بغض
را در

نقطة ۴ کرمانی
افزیه !

فتاوی شعرا نندن آمد حصاری
عبد ۹ و صفا فکر
خیال بر حجت اباد منظور
در . انتخاب احباب
اداب الفتن با این
خوسه سولیتند

بابا افصح طائی نکر

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No RTB-329-6

کتابخانه
دیاربکر
و آنکون
روایت

صوفیه ریاضکار واری کورولوز
ابن ماجه ائیکه علی کورولوز عثمان نوری افندی

عداقتی لهم فضل علی و منه
فلا از لهب الرحمن عنی الا عادیاً
لهم مجتوا عهدی فاجتنبوا
لهم ناصونی فاکتبت المعالی

خوبتر اندر جهان از یه چه بود کار
دوست بدوست رفت یاری یار
آه که اندوه بود و یه هم شادی
وان هم کفار بود و یه هم کردار

زیاده المر فی دنیاہ نقصان
ورجه غیر مضمحل خندان

نه در محاسن که از دم که رندی
نه در معیاز کایه خفا خامت
میان مسجد و میخانه راهیت
خسیر هاشم آن ره که امیت؟

لهواره تو دل روده معذوری
عزم هیچ نیاز موده معذوری
صدی تو هزار سب بخون در میبودم
تو بی توشی بنوده معذوری

او کون سان عهد و رسوم زمانه
با چه طبع تا به حاله مناسب تطلم ایت
هر کس عالمه بیک مافوقی بیک
ان الدرد اوستون عرشه حقیقیه

فلسفه مبدلاً بالله رباً
ولا مبدلاً باسم دنیا

قوم راجب

مظفر وقت فرصت خود را در مقام الهی
بویکشدند تمام جان بوی آشنا کلین
هزار احباب اولان اهل تلوین و فاکلین
کور دیکین کیم بر خالده مهاجور و طون
بو طون یارب تعین ناس الزون بری
هوس جابه ای جاهد قلاش کور و نور
مقاه اشه اولاده چار سویم صیغره ایجه
کلمه اکیله نازوره مقاه کیم نیک
اشعاری بو یلم سولما استاد سولیم
یارب بو آفریم : تو کتبت خدین در .

ناملی قدیم

نای بر صوم

پوشته نیک صوکی البه سر کر انقدر
کنارک دیری نازک ده اوله ناز نینه اولان
منا سبله اولان افترانه شکل ایجه
علم و هنر ده مدخله یوقدر قیافتک
الله صفاقلاسون بون حاد ایشتمون
محمد بدر رفیقک صیغره یوقدر قدر و من
اولدی سرماچ خیرت بلا ییم و امید
ایله مح ایله جاک کر؛ صیدر خنده صیدر
درختت یا سدن اظلام برك و بار امید
تصرفات الیه دونه صیدر صیدر .

نای

کیار بته زبان غرور ایجه طوته فی
بور هکذروه هزاران سلام آلور بولور
یوسف کیم انواع معنی چاکله موقوف
اسانه دکل اخوانه و کل الفجر اولونه
چشید کور بزم ازلده باره یی
بی شک تأخ ایله ایله اختراعنه
اول مطلبک حصوه لغت ک طای
لازمه مراجهت اینک عدونه .

استان بولاق ایلینده
تخفیف نکر
عبارت معصوم ایتمه نظره گفتگوسونه
شیر التفات ایدرمی کلابک غلوسونه
ملزوم دکل عنانی اهل تکبوت
مجنیه ایلدم عصبه شی و چه جیوسونه

نوعی نکر
بونک کیفیتی تعمیر اولماز زوقم داؤدور
کوکله ندر نظایته کیم دن فریادون بو قدر
بروجه ناطق ز کوره لم صده نه کوسنیر
یا شاد قبه کسیده ازار اجه عقل معاکه
کل اولماز باغ عاقلده دیکشن

شده احمد
نعلی نکر
انجام ابرر صوم کل خارده قالماز
دوری دوغنه سافک صرهاره حالت قالمسه
نه درلر پوره اولایره نه درلر بافر اولیدی
دل نیت کبوتر که چوب فاسته نشیند

و حسی ذکر مان
از کوسه بامی که بریدم بریدیم
شروع ایله قصه جانوز نکتته تاکی
سوغتم سوغتم ایله راز نهفته تاکی

سید احمد هاقف
اصفغانی نکر
صص ایچمه
ذکر ایدیم
بازای و بیخ فرقتیم فرد نکر
از درد فراه چاره ام زردنگ
از مرک دوی درد خود می طلیم
بیمار نکر روانگر درد نکر

عبد الواسع جیلانی
عماد الدین فقیه کرمانی
الله بیه باقی هوی !
مشوف شد مروت و معدوم شد وفا
وز هر دو نام ماند چو سیرخ و کیمیا
باری بجز خدا نتوان خواسته عماد
یا مستغان عونک ایاک نستعین

ارسال مثل - ما بعد (۲)

یا رب مباد کسی را محذوم بی غنا بخت

با هیچ دلاوری و تیر قضا نیست

دولت و عطفوی را الیه بولم هست

هو بشنوی کنه اهل دل مگو که خطاست

توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر میکنند

له کنه وقتی و هر نکته و گانی دارد.

خسب را دل رکنه یا وطنی باشد

بر احق نرسید آنکه ز غمتی نکشید

نبود غیر در آن خانه که عصمت خود

هر که نیست ارب لا بوجه صحت نبود

حافظ شیرازی

قصه دن حصه در البه فرضی { حلیم صامی خاقانی
 کسه آتشد انی ای تو جدول محمد بک
 تیغ (لا یبطل اما یفعل)

عبان انکیم حذر اقران بیشه و سنک { مورخ راسته ک
 خلاف جنبی ابو الفت بلا رطله نه در؟
 خاک اری هزیمه بی ذلت صانع
 بر نومهر بره و دشمنه ده یا مال اوطن
 شکوه دن آنچه فرض تکبیره نوه سینه در
 حال دلور بوقه اول آفت خیر اولون در جم
 تریدر موردهت بیشه دن میدان استمداد
 جلا نزه کیم دن ایسون ادم امید مدد شجری

کفند نه! ...
Self Help!

نسبت الیوم مع حققی صلاحی

فلا ادری غدا فی مه عاقبی { بنیاد لوستلی در روایت

قد کرک سیدی اکللی و شرفی

و وجهک ان رأیته سفا و دانی.

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No RTK-329-10

آه چنان دیوانگی بکست بند { مولانا شمس تبریز رحمه
 کاینهم هم دیوانان بندهم دهند
 فضی النساء نجوم لا عداد لرا { جرجان حکمداری ابو الحسن شمس المعالی
 ولیس یکسف غیر الشمس والقمر { قابوسک در کیمارک او باره نه و نسبت
 آنچه در وارد از نور

مثل اولرده ارسال اوله بيله بلك
سوزلر. ①

ياريز قاطسه جلازه عيبنه بار ايستيه }
زهي تصور باطل !... زهي خيال محال * }
زهر آي باطل زهر فكر فاسد | باقي مرسوم
باقی قالان بوقبه ده بر خوسه صدا ايسه | باقي مرسوم.

هذه ان في بلد اقوله بفضله | ابوالفضل احمد بدوي الزمان
لكنه مه اقبع البلدان
صبيانه في البقع مثل شيوعه
وشيوعه في العقل كالصبيان

نقد جان ابله بو عا ملدن او جوز قور تولوم | بلوغ يكيشه قناري
نسه زه مرضي عتقه دوا ايلدي هيچ
اي ينج كراماتفوسه ازده صوموعه ايج
افندي سنج بگه خدمت ايليك كوچ ايسه
دك و پاني بايب كده بيلمم كيشم
دكل كرسه با اعط عرشه حيقه لادم اولمزلر

لومخ الخنزير منما تا نيا }
ماكان الادون قبح الجاخط }
فيلوز مشهور جاخط عتقه
تولينمدر.

در دغمار دارم و در زمان مه ميت | مشهور فيلوز جلال
مي ده كه مي ز بهر مد او اهدام نيست | دوا ايشك در
اهم شينا ندره بو
مفاده بر قطه مي دارد
بلاست در كره مي ارفواني | بو سوزي خلوه شارا ايراي
بقوي منلا جلال رواني | انهام قصد بله باز مشر.

بو سرتربت ما چون كذري همت خواه
كه زيارتگه زندان جلا ن خواهد بود.
كس را وقوف نيست كه انجام كار حيت
در كار غير حاجت هيچ استخاره نيست
چو از حبيب خوشتر كز مدعي حاجت

تراجم احوال شاه حقنه

ما بعد - (5)

بوقطعه از مشهور
تعلیم نویسی عماد کرد
زوالی بیچاره سبک
ایله شیعیگی توحید
رأی مستقیمه بونی
سبب شادقی اولمدر
بوقطعه بی شاه عباس زبیر

هنگام عرض کن بر جماعتی که ز جیل
ز بانگ هنر نشناختند قطعه عیسی را
مرا اگر ز هنر نیست را حق در حقیقت
ز زنگ خوبی نباشد نصیب حق را
کمال خطمه از حد شرح مستقیمت
بما هفتاب چه حاجت شب قلمی را

بوقطعه مدینه فرزند فکدر
ملوک اعیان دن عهد المملک اوغز
هشام مکتبی زیارتش مجرب بوده
با قلاش طاهر لکن امام زبیر
اعباد به کور و نوحی هر کس کمال نظیم
ایوبولن آجیم بوند او وزیر هشام
نخوتنه بوکم زینجه او داده اولمدر
فرزند فکدر بوقطعه ایل جواب و زبیر
هشام شامی عیسی انبیر بر سر

هذ الذی تعرف البطاء و طأه
و البیت يعرفه و الخ و الحرم
هذ الیه غیر عباد الله کلهم
هذ التقی التقی الله هر العلم
ولیس قولک منه هذ ابضا زره
العرب تعرف من انکرت و البجم

بدر طریقت حقنه سولمدر
کفینه بکون (سید) حضرت شاه
یکجا می رسد) و تمیز (کسی بسطه
یکجا بی نمی رسد) جواب نه در زبیر
کوزلدر

رفت شاه نقشبند ان خواب و نیاورد به
انکه بودی شاهراه دیده در ولت ملتسه
مکه و ماوای او هیون بود قهر خازان
قهر عرفان زبیر سید آمد حساب ملتسه

هلای استابادی
شیعیات ترا کتبه
اعدام اید طندی
عقید خاندان اوز بیک
امر یلم. مردانه اولمدر

محمد عربی آب روی هر دو راست
کسی که خاک در کف نیست خاک بر کراو
شینه ام که تکلم نمود همچو مسیح
بد به حدیث لبه لعل روحیه و راه
که سر مدینه عالم علم و استقامت
عجیب جسته سراپست مه سلک در راه

آ عنو سبیزم حقنه

ملقطه ت

مبدأ و معاد حقنه

ماز آغاز و ز انجام جهان بخیریم
اول و آخر ایچ کهنه کتاب افتادسته . ماقطه تیرازی

نظریه اقدام العقول عقال | بویته معنی دار فخر راز نیک
و اگر معنی العالمیه ضلال | بر نشیده حکیماننا عالمیه

تأمل طول اللغات فانظر | ابو عبیداه به علی محی الیه به
صه الملاء الاعلی الیک رسایل | الهی الخافعی الطای الازلی

کتاب عالمک او راقید ابعاد نامحدود | فیلوف هوا چه کسبه
وجود حادثات و هر در اعصار نامحدود | افندی و هو کدر
با صیاحیه و ستاره نوع محفوظ طبیعت | معی الینا بیتی کوزل
مجسم لفظ معنی دار در عالمک و هر موجود | اکلامه و ثنائیه
فد هجته شرح انجمنه

TDV İSAM

Kütüphanesi Arşivi

NO RTB-229-13

تراجم احوال مشهوره
 حضرت ابراهیم علیه السلام (۱)

آنکه فرمودن جلالی معنوی
 مشهور بنامها منیک مولانا
 بی بود برهان قدرش معنوی
 حضرت مدعیه . بوقطری
 هر چه گویم لطافت عالی جناب
 بر بیخ معنوی خیر بیا بر آن
 نیست بیغیر و دار کتاب
 لکته بیغیر ملی دار کتاب
 و بواری خانه بر چووه دلیل
 عزیز مشهور . ولر علیی

استاد بشیبات عالم
 ساعده جلال شریفیت
 اندر ششم بیج تانی
 در هند و شازده زجوت
 زجه دار فنا بجار شنبه
 فرموده با رخله رحلت

شده کان ثوی قوه قیمته الفای
 فلی فیه نفسی دونه قیمته الانی
 و ثوبک شمس تحت انواره الدجی
 و ثوی لیل تحت ظلمه الشمس
 زیاده سبله فقیر اولمه
 اولاده امام شافعی
 حضرت ترکیه
 تمذعات

و لولا انصر بالاعمال بیری
 لکنتم الیوم انصر من لیبید
 و لولا خشیة الرحمن عندی
 جعلت الناس کلهم عبیدی
 زدی جلال نوبت شاهنشای
 کوکبه فقر عبید اللہی
 آنکه زحمت فقر اگرست
 خواجده امار عبید اللہی

اسداده در وجود آمد
 درین پرده لهر چه بود آمد
 لها علی بر کفایت
 ربه فیه تجلی و ظن .
 سید نفیة الکر علی اللہی
 مجتمع ذکر اوله .
 بوده اودیکدر . ذکر اوله

TDV İSAM
 Kütüphanesi Arşivi
 No ET B-29-14

تعاون و سنا مرعقند

عليكم بشيرة المضللة

فقللان خيراً منه واحد

لولا التعاون لم يستقم

امور المعينة للضار . لا ادرى .

ازامات بعضك فابك بعضاً

فان البعض منه بعض قريب

وزير ابيه مثله . الى كيدركه ويكثره .

TDVİSAM

Kütüphanesi Arşivi

No: TB.329-15

بقا و فنا حقنه

فانیت جلان و روفا نیست
باقی هم اوست جمله فانیت
باقی مرهم

مخاض مروای حسد در پیره زنهار
بینه عدم نیست و بیروت کش دار
زانگونه که هیچ بوده اول بار
صد بار از آن هیجتهی آفرگار

حسن
دهلوی

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No KTB.329-16

هرکس را روی در تغییر دیوار خودست
عجیبی نتوان گفت بقصد بیه ضای چند
هرکه ز صحنه خورشید البتہ فغانی دارد
محمد علی صاحب
تبریز

روز الزجاج و رقت الخمر
فتن با فتنا کل الامر
فطامنا خمر و لا قدر
فطامنا قدر و لا خمر
وزیر اولیة اولان صاحب ابه عباد
نام شاعر کبر . آیت وار صدان
یوسف موقنن ابرار اولیة بلیه

هیتم انصاف قدر کما علمه من ان اولان
کسی نقصاتی بیدک کی عرفان اولان
پروسی محمد طالب

مناز دست هنرهای خویشته فریاد
که هر یکی بدگر کوز دارم ناستد
تحقیق که همه از فضل خویشته دیلم
لحمان جفا می پیر بود سببی انشار
ظریف فارسی
T.D.V. İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No RTB.329-179

بنی اعیانہ نسبت ابدیک
عاشق اولدے کافر اولدم آ
نذکر صاحب عاشق
حبیبی

روزی که بشادی گذرد روز آنست
وان روز دیگر روز بداند بشانست
و یوم الفی ما عاشق فی صفة
و سائرہ یوم الشفاء و حبیب
لا ادرب .
نزهت جوی عبد الله انصاری

کامن خطه ایدر که انی جاھل ابلین
ماذا اعلیٰ صدقتم تریة احمد
انے لایتم مدی الزمان خو الیا
صبت علی و صائب لوانا
فاطمة الزهراء نذکر قطیة
مریة سید
برادر ام احمد نظیف انصار
ذکر انیم

کنند میرا بیکه در نظره ایت سیر طایفه
فلا طون حقیقت بنی نقل ماجرا اولان
سماعت عرض ایدر که مرد قبطی سرقند سولید
طیبیہ اولده که نذکر مرصنک صحنه سولید
کما لکده غیر و بر کسی سندن انشام المان
قوجه انصاری

تصوف و وحدت وجود حقیقت (۵)

حل معمای فحشیه نتواند
آنکه کند حل صد هزارها
فهم شناساییه چگونه کند کسی
مست نشاید زدن بجزیره صفا
قافی کتاب برینا تا نقد فغانه
سینر و هکسی نیک بو مضاره
سوزری وارد در ذکر ایدرله

عالم نظر نور اوست و آفرینیه مرآت ظهور او . از هر جهان
پیداز است و از هر حجتی هویداز . بلکه در معرفتیه هر حجتی
مجا بیت و لهر دیلی نقابی ! —

مخافلان مستحجت خوبیند
عارفان محو جبهه دیدار
دیدة هو شناسی اگر دارید
لب به بندید با اولوالابصار
لا طوفیر . . .
مشله شده هیچ فکر و بیم ملی
سکوت اولاد . . . (سینر)
کاملتون قانت میل . . .

معاقل از دیدار معنی مفاقت
ز آنکه هر حجت که گوید آفت
لا اهل الا فلیده فرموده
ایه کنی آسان نما و شکلت
معرفت عقده عطلت
کامی اولد بیغه دائر در . . .
فیضی هندی : ماطلا قریح
منظومه سه ذکر است

در گذار از خویشیه و واصل شود بدوست
با تکف واصل شد مراد سه حاصل است

زهویه آید مبرازات بیخون
تعالی شانه اما بقولون

در کندی او فنا و نسیم صعب
بای ناسر خلقه چون زره
لهر هم می پیچم که آن وار هم
بیشتر که در زنجیرین کره

حقیقت ایامه سنا
مفلقتی حقیقت ال
کوزله تشبیهی حاوی
بر نظم در . . .

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 575-329-18